

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων:](#)
[Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > [Czechia](#)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η επίδοση ή η κοινοποίηση δικογράφων είναι μια διαδικαστική αρμοδιότητα που αναλαμβάνει το δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας. Το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί διάφορες πράξεις που σχετίζονται με τη διαδικασία, στους διαδίκους, στα πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία και σε άλλα πρόσωπα (π.χ. προσφυγή, κλήτευση, γραπτή έκδοση της απόφασης κ.λπ.).

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προστασίας των διαδίκων, η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων έχει σοβαρές διαδικαστικές συνέπειες. Για παράδειγμα, μόνο απόφαση που έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί δεόντως μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα, και ως εκ τούτου έχει δεσμευτικές συνέπειες ως προς τη νομική σχέση την οποία αφορά.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Όλες οι επικοινωνίες των οποίων η επίδοση ή κοινοποίηση παράγει έννομα αποτελέσματα πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως. Η απαίτηση για επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση απορρέει από την ανάγκη του δικαστηρίου να έχει αποδείξεις για το γεγονός ότι μια συγκεκριμένη πράξη έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί και ότι οι απαιτούμενες συνέπειες μπορούν να αποδοθούν στην εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση στη σχετική δικαστική διαδικασία.

Σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 99/1963, τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (στο εξής «ΚΠολΔ» ή «Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας»), οι δικαστικές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται είτε με προσωπική επίδοση είτε με απλό ταχυδρομείο ανάλογα με τη φύση της πράξης. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση χρησιμοποιείται για πράξεις για τις οποίες αυτό προβλέπεται από τον νόμο (π.χ. αγωγές, που επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον εναγόμενο· ή αποφάσεις που έχουν επιδοθεί στους διαδίκους), ή εφόσον αυτό έχει διαταχθεί από το δικαστήριο. Για τις υπόλοιπες πράξεις χρησιμοποιείται απλό ταχυδρομείο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Τα όργανα που είναι υπεύθυνα για την επίδοση ή κοινοποίηση των δικογράφων είναι τα δικαστήρια, τα οποία επιδίδουν ή κοινοποιούν τις πράξεις μέσω οργάνων επίδοσης ή κοινοποίησης (στα όργανα που πραγματοποιούν επίδοση ή κοινοποίηση περιλαμβάνονται δικαστικοί επιμελητές, όργανα της δικαστικής αστυνομίας, δικαστικοί κλητήρες και υπάλληλοι ταχυδρομείων και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σωφρονιστικές αρχές, εκπαιδευτικές δομές μέριμνας ή προστασίας, καταστήματα προληπτικής κράτησης, αρχηγεία περιφερειακής στρατιωτικής διοίκησης, Υπουργείο Εσωτερικών και Υπουργείο Δικαιοσύνης).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Εάν η αίτηση περιλαμβάνει τη διεύθυνση του παραλήπτη στην οποία η επίδοση ή κοινοποίηση απέβη άκαρπη, το δικαστήριο συμβουλεύεται το σχετικό σύστημα πληροφοριών προκειμένου να προσδιορίσει τη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας φυσικού προσώπου, τον τόπο επιχειρηματικής δραστηριότητας επιχειρηματία - φυσικού προσώπου και τη διεύθυνση της καταστατικής έδρας ή τη διεύθυνσης οργανικής μονάδας καταχωρισμένης στο οικείο μητρώο στην περίπτωση νομικού προσώπου.

Το δικαστήριο εξετάζει επίσης κατά πόσον ο παραλήπτης διαθέτει ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων καταχωρισμένη στην Τσεχική Δημοκρατία. Εάν ο παραλήπτης διαθέτει καταχωρισμένη ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων, το δικαστήριο παραδίδει τις πράξεις μόνο στην ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων μέσω του δημόσιου δικτύου δεδομένων. Η δημιουργία ηλεκτρονικής θυρίδας δεδομένων είναι υποχρεωτική μόνο για τις νομικές οντότητες και (από την 1η Ιανουαρίου 2023 και εξής) και για τους επιχειρηματίες - φυσικά πρόσωπα. Για τα φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα αυτό είναι προαιρετικό.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Οι πληροφορίες σχετικά με την τρέχουσα διεύθυνση ενός φυσικού προσώπου στην Τσεχική Δημοκρατία μπορούν να αποκτηθούν καταρχάς από το σύστημα πληροφοριών του μητρώου πληθυσμού της Τσεχικής Δημοκρατίας. Όλα τα δικαστήρια στην Τσεχική Δημοκρατία έχουν πρόσβαση στο σύστημα και μπορούν να αποκτούν αποσπάσματα από το εν λόγω μητρώο, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 8 του νόμου 133/2000 για το μητρώο πληθυσμού και προσωπικών αριθμών αναγνώρισης (νόμος για το μητρώο πληθυσμού) και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τους Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), καθώς και στον νόμο αριθ. 110/2019 για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Όσον αφορά τις αιτήσεις από το εξωτερικό, προσωπικές πληροφορίες από το πληροφοριακό σύστημα παρέχονται κατόπιν αιτήματος προσώπου από το εξωτερικό ή πρεσβείας αλλοδαπού κράτους μόνον εφόσον αυτό προβλέπεται σε διεθνή συνθήκη από την οποία δεσμεύεται η Τσεχική Δημοκρατία (άρθρο 8 παράγραφος 9 του νόμου για το μητρώο πληθυσμού). Τα δικαστήρια στην Τσεχική Δημοκρατία έχουν επίσης πρόσβαση σε ένα σύστημα πληροφοριών για τους αλλοδαπούς, το οποίο τηρείται δυνάμει του νόμου 326/1999, περί παραμονής αλλοδαπών στην Τσεχική Δημοκρατία.

Οι πληροφορίες σχετικά με νομικά πρόσωπα και φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα ή διαμένουν στην Τσεχική Δημοκρατία και υποβάλλουν αίτηση εγγραφής τηρούνται σε δημόσιο μητρώο σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 304/2013 για τα δημόσια μητρώα νομικών και φυσικών προσώπων. Δημόσιο μητρώο είναι ένας δημόσιος κατάλογος στον οποίο οι προβλεπόμενες από τον νόμο πληροφορίες καταχωρίζονται σε σχέση με τα νομικά πρόσωπα και τα πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Το εν λόγω μητρώο περιλαμβάνει συλλογή εγγράφων, είναι προσβάσιμο τόσο σε Τσέχους όσο και σε αλλοδαπούς, και όλοι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να το συμβουλευθούν και να αποκτούν αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτού. Το δημόσιο μητρώο τηρείται σε ηλεκτρονική μορφή, συνεπώς η εξ αποστάσεως πρόσβαση σε αυτό είναι εφικτή, στην ακόλουθη διεύθυνση: https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Οι πληροφορίες στον ιστότοπο διατίθενται δωρεάν. Υπάρχει κόστος 50 κορόνων ανά σελίδα ή απόσπασμα σελίδας (χωρίς επικύρωση) ή 70 κορόνων (με επικύρωση) για την παραγωγή αντίτυπου, διπλότυπου ή αντίγραφου εγγράφου που έχει υποβληθεί στη συλλογή (συμπεριλαμβανομένων αποσπασμάτων του εμπορικού μητρώου στα τσεχικά).

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α): την παροχή εντεταλμένων αρχών στις οποίες οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη· Η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε στις ακόλουθες εντεταλμένες αρχές:

το τοπικό δικαστήριο (okresní soud) (στην Πράγα: obvodní soud, στο Brno: Městský soud), η αρμοδιότητα του οποίου καλύπτει την τελευταία γνωστή διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη, εφόσον η πληροφορία αυτή είναι διαθέσιμη, ή, κατά περίπτωση, το τοπικό δικαστήριο του τόπου όπου βρίσκεται το πρόσωπο στο οποίο πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Σύμφωνα με τη νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας, ένα δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί έντυπες πράξεις κατά τη διάρκεια ακροαματικής διαδικασίας ή στο πλαίσιο άλλης προσφυγής στο δικαστήριο. Αν αυτή η μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων δεν χρησιμοποιείται, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξη στον παραλήπτη στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων του μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων. Αν η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης δεν είναι δυνατή μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, κατόπιν αίτησης του παραλήπτη, σε άλλη ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση.

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης δεν είναι δυνατή με τις ανωτέρω μεθόδους, το δικαστήριο διατάσσει τη διενέργεια της επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ενός οργάνου που είναι αρμόδιο για την επίδοση ή την κοινοποίηση (για περισσότερες πληροφορίες, βλ. παράγραφο 3) ή ενός διαδίκου ή του εκπροσώπου αυτού (άρθρα 45, 46c, 47 και 48 του ΚΠολΔ).

Με την επιφύλαξη προϋποθέσεων που προβλέπονται επακριβώς από τον νόμο, ένα δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξη με ανάρτησή του σε επίσημο πίνακα ανακοινώσεων (άρθρο 50 I του ΚΠολΔ).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να σημαίνει επίδοση μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων σε ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων.

Αν αυτή η μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων δεν είναι δυνατή, το δικαστήριο, κατόπιν αίτησης του παραλήπτη, δύναται να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξη σε μια ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει δώσει ο

παραλήπτης, υπό την προϋπόθεση ότι ο παραλήπτης αφενός έχει ζητήσει από το δικαστήριο την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων κατ' αυτόν τον τρόπο ή έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για αυτόν τον τύπο υπηρεσίας, και αφετέρου έχει ορίσει έναν διαπιστευμένο πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης ο οποίος έχει εκδώσει το αναγνωρισμένο πιστοποιητικό του και διατηρεί αρχείο αυτού ή έχει υποβάλει έγκυρο αναγνωρισμένο πιστοποιητικό. Σε περίπτωση χρήσης αυτής της μεθόδου επίδοσης ή κοινοποίησης, το δικαστήριο ζητεί από τον παραλήπτη να επιβεβαιώσει την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης στο δικαστήριο εντός τριών ημερών από την αποστολή της, μέσω μηνύματος δεδομένων που φέρει την αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή του. Αν πράξη που αποστέλλεται σε ηλεκτρονική διεύθυνση επιστρέφεται στο δικαστήριο ως ανεπίδοτη ή αν ο παραλήπτης δεν επιβεβαιώσει την παραλαβή της πράξης εντός τριών ημερών από την ημέρα αποστολής του, η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης δεν ισχύει.

Η νομοθεσία δεν προβλέπει άλλη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων με ηλεκτρονικά μέσα.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική διεύθυνση (μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου), η οποία μπορεί να ταξινομηθεί στο στοιχείο β).

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων που αποστέλλονται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο πρέπει να υπογράφεται με ηλεκτρονική υπογραφή που βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό ηλεκτρονικής υπογραφής ή με αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Σχετικά με αυτήν την ερώτηση, μπορείτε επίσης να συμβουλευτείτε τις πληροφορίες που παρατίθενται ανωτέρω, στην παράγραφο 5.

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας διακρίνει δύο είδη επίδοσης ή κοινοποίησης: προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση και επίδοση ή κοινοποίηση άλλων πράξεων.

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση αφορά πράξεις για τις οποίες ο νόμος ή το δικαστήριο ορίζουν ότι πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται αυτοπροσώπως, και η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση αδυνατεί να εντοπίσει τον παραλήπτη, η πράξη αποθηκεύεται στο ταχυδρομικό κατάστημα ή στο δικαστήριο, και αφήνεται έγγραφη ειδοποίηση για τον παραλήπτη με την οποία αυτός καλείται να παραλάβει την πράξη (βλέπε παρακάτω, παράγραφο 7.2.).

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση αφορά πράξεις για τις οποίες δεν προβλέπεται προσωπική επίδοση (η λεγόμενη επίδοση ή κοινοποίηση άλλων πράξεων), η πράξη τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη σε περίπτωση που αυτός δεν βρεθεί και θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί εφόσον τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη. Αν η τοποθέτηση της πράξης στο γραμματοκιβώτιο δεν είναι δυνατή, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη με ανάρτησή του στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου (άρθρο 50 του ΚΠολΔ).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Οι πράξεις για τις οποίες προβλέπεται προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι παραδίδονται τη δέκατη ημέρα από την ημέρα κατά την οποία μία πράξη είναι διαθέσιμη για παραλαβή (δηλαδή, από την ημερομηνία κατάθεσης της πράξης στο ταχυδρομικό κατάστημα ή στο δικαστήριο, ή όταν μια ειδοποίηση που ζητεί την παραλαβή της πράξης αναρτάται στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου εφόσον δεν είναι δυνατόν να αφεθεί η ειδοποίηση στον τόπο παράδοσης). Μια πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί ακόμη και στην περίπτωση που ο παραλήπτης δεν γνωρίζει ότι η πράξη έχει κατατεθεί. Αν η περίοδος των δέκα ημερών λήξει ανεπιτυχώς, η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή την κοινοποίηση τοποθετεί η πράξη στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ή, ελλείψει αυτού, επιστρέφει την πράξη στο αποστέλλον δικαστήριο και αναρτά για τον σκοπό αυτό ανακοίνωση στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου. Για ορισμένες πράξεις (κυρίως διαταγές πληρωμής συναλλαγματικών, διαταγές πληρωμής και ευρωπαϊκές διαταγές πληρωμής), η υποκατάστατη επίδοση απαγορεύεται από τον νόμο ή από δικαστική απόφαση· μετά τη λήξη της προθεσμίας των δέκα ημερών, οι πράξεις επιστρέφονται στο αποστέλλον δικαστήριο χωρίς να θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί (άρθρο 49 παράγραφος 5 ΚΠολΔ).

Οι πράξεις που επιδίδονται ή κοινοποιούνται μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί προσωπικά. Μια πράξη που επιδίδεται σε ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων θεωρείται ότι έχει επιδοθεί, μόλις ένα πρόσωπο το οποίο, με βάση το πεδίο εφαρμογής της εξουσιοδότησής του έχει δικαίωμα πρόσβασης στην πράξη, συνδεθεί στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα. Αν το εν λόγω πρόσωπο δεν συνδεθεί στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα εντός 10 ημερών από την ημέρα επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων, η πράξη θεωρείται ότι παραδίδεται τη δέκατη ημέρα· αυτό δεν ισχύει εάν αποκλείεται η υποκαταστατή επίδοση για τέτοιες πράξεις (άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4 του νόμου αριθ. 300/2008 για τις ηλεκτρονικές πράξεις και την εγκεκριμένη μετατροπή εγγράφων).

Άλλες πράξεις (τα οποία δεν προορίζονται για προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση) θεωρούνται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα τοποθέτησής τους σε γραμματοκιβώτιο ή, εφόσον επιδίδονται ή κοινοποιούνται με ανάρτησή τους στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων ενός δικαστηρίου, κατά τη δέκατη ημέρα από την ανάρτησή.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με την κατάθεση πράξης σε ταχυδρομικό γραφείο με γραπτή ειδοποίηση με την οποία του ζητείται να παραλάβει την πράξη, την οποία αφήνει με τον κατάλληλο τρόπο προς παραλαβή απ' αυτόν η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή την κοινοποίηση (συνήθως με την τοποθέτησή της στο γραμματοκιβώτιο). Αν δεν είναι δυνατόν να αφεθεί ειδοποίηση στο μέρος όπου επιχειρήθηκε η παράδοση, η υπεύθυνη για την επίδοση ή την κοινοποίηση αρχή επιστρέφει την πράξη στο αποστέλλον δικαστήριο, το οποίο αναρτά στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του ειδοποίηση με την οποία ζητεί την παραλαβή της πράξης.

Στην ειδοποίηση πρέπει να αναγράφονται οι πληροφορίες που προβλέπονται από τον νόμο (άρθρο 50h του ΚΠολΔ), και πιο συγκεκριμένα τα στοιχεία του δικαστηρίου, της προς επίδοση πράξης, του παραλήπτη και της διεύθυνσής του, της υπεύθυνης για την επίδοση ή κοινοποίηση αρχή, καθώς και το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης και η υπογραφή του. Αν δεν αποκλείεται η υποκαταστατή επίδοση, η ειδοποίηση πρέπει επίσης να περιέχει μια προειδοποίηση σχετικά με τις νομικές συνέπειες της μη παραλαβής της πράξης. Επίσης, η ειδοποίηση αναφέρει από ποιον, πού και πότε η πράξη θα είναι έτοιμη για παραλαβή, καθώς και την ημερομηνία και το ωράριο κατά την οποία μπορεί να παραληφθεί.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Η άρνηση αποδοχής της επίδοσης ή κοινοποίησης μιας πράξης διέπεται από το άρθρο 50c του ΚΠολΔ, το οποίο προβλέπει ότι αν ένας παραλήπτης ή αποδέκτης αρνείται την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης, αυτή θεωρείται ότι επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά την ημέρα άρνησης παραλαβής της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης. Ο παραλήπτης πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με τις συνέπειες. Σύμφωνα με το σχετικό δίκαιο, η ίδια

κατά πλάσμα δικαίου επίδοση ισχύει αν ο παραλήπτης αρνηθεί να επιδείξει την ταυτότητά του ή να συνεργαστεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο απαιτούμενο για τη δέουσα επίδοση. Σε αυτήν την περίπτωση, μια πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα άρνησης επίδειξης της ταυτότητας ή άρνησης συνεργασίας. Κατά τον τσεχικό νόμο, δεν εξετάζεται κατά πόσον η άρνηση ήταν νόμιμη ή μη, και η κατά πλάσμα δικαίου επίδοση συντελείται αυτόματα, μετά την ενέργεια της άρνησης.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Κατά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, η διαδικασία που ακολουθούν τα τσεχικά ταχυδρομεία είναι παρεμφερής με αυτή που ισχύει για την παραλαβή από το εσωτερικό. Αυτό σημαίνει ότι, εκτός από την περίπτωση που ο φάκελος ή το δελτίο παράδοσης δηλώνει ρητά ότι η πράξη μπορεί να επιδίδεται ή να κοινοποιείται μόνο αυτοπροσώπως, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να γίνεται όχι μόνο στον παραλήπτη, αλλά και στον πληρεξούσιό του, στον νόμιμο εκπρόσωπό του, ή στον πληρεξούσιο του νόμιμου εκπροσώπου του, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τον παραλήπτη (δηλαδή, επίδειξη ταυτότητας και επιβεβαίωση της παραλαβής της πράξης με υπογραφή του).

Επιπλέον, δυνάμει των όρων και προϋποθέσεων των Τσεχικών Ταχυδρομείων, ένα ταχυδρομικό αντικείμενο δύναται να παραλαμβάνεται στον τόπο που ορίζει η ταχυδρομική διεύθυνση από:

1. Αν το ταχυδρομικό αντικείμενο απευθύνεται σε φυσικό πρόσωπο:

- Φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών που βρίσκεται στο διαμέρισμα, στο γραφείο, στην εγκατάσταση ή σε άλλους περικλειστούς χώρους που ορίζονται με το ίδιο ονοματεπώνυμο του παραλήπτη ή επώνυμο ίδιο με αυτό του παραλήπτη, και το οποίο επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του

2. Αν το ταχυδρομικό αντικείμενο απευθύνεται σε νομικό πρόσωπο:

- Φυσικό πρόσωπο που αποδεικνύει ότι είναι εξουσιοδοτημένο και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του·
- Φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών που περνά χρόνο στο γραφείο, στην εγκατάσταση ή σε άλλους περικλειστούς χώρους που ορίζονται με το όνομα του παραλήπτη, το οποίο τεκμηριώνει το ονοματεπώνυμό του και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του

Αν η πράξη δεν επιδοθεί επιτυχώς στα χέρια ενός φυσικού προσώπου όπως ανωτέρω, το ταχυδρομικό κατάστημα μπορεί να παραδώσει την πράξη στο κατάλληλο φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών, και πιο συγκεκριμένα σε γείτονα του παραλήπτη ο οποίος συμφωνεί να παραδώσει το αντικείμενο στον παραλήπτη και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του.

Αυτό αποκλείεται στην περίπτωση που:

α) ο παραλήπτης έχει δώσει στα Τσεχικά Ταχυδρομεία δήλωση με την οποία δηλώνει ότι διαφωνούν με τον εν λόγω τρόπο παράδοσης·

β) Ο παραλήπτης έχει δώσει στα Τσεχικά Ταχυδρομεία δήλωση σύμφωνα με την οποία τα Τσεχικά Ταχυδρομεία μπορούν να παραδίδουν ταχυδρομικά αντικείμενα αποκλειστικά στον ίδιο

γ) Το κόστος που δηλώνεται υπερβαίνει τις 10.000 κορόνες (Άρθρο 25 παράγραφος 6 των όρων και προϋποθέσεων των Τσεχικών Ταχυδρομείων).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν ένα αντικείμενο επιδίδεται ή κοινοποιείται βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (δηλαδή μέσω ταχυδρομικής επίδοσης και όχι μέσω της υπηρεσίας παραλαβής) και το ταχυδρομικό αντικείμενο δεν παραδίδεται επιτυχώς, το αντικείμενο κατατίθεται σε ταχυδρομικό κατάστημα, και στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του παραλήπτη αφήνεται μια ειδοποίηση, η οποία ζητεί από τον παραλήπτη να παραλάβει το ταχυδρομικό αντικείμενο εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος από το συγκεκριμένο ταχυδρομικό κατάστημα. Αν ο παραλήπτης δεν παραλάβει το αντικείμενο εντός της οριζόμενης προθεσμίας, το ταχυδρομικό αντικείμενο επιστρέφεται στον αποστολέα ως ανεπίδοτο.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Στην περίπτωση προσωπικής επίδοσης ή κοινοποίησης που χρησιμοποιεί τις ταχυδρομικές υπηρεσίες άλλου κράτους, κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού, ο παραλήπτης μπορεί να παραλάβει το ταχυδρομικό αντικείμενο εντός 15 ημερών από την ημέρα κατά την οποία το αντικείμενο είναι έτοιμο για παραλαβή. Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με την κατάθεση του ταχυδρομικού αντικειμένου μέσω γραπτής ειδοποίησης, την οποία η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση αφήνει στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του, ζητώντας του να παραλάβει το αντικείμενο.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Όταν ένα δικαστήριο παραδίδει πράξη κατά τη διάρκεια ακροαματικής διαδικασίας ή στο πλαίσιο οποιασδήποτε άλλης προσφυγής στο δικαστήριο με την οποία παράγονται δικαστικά πρακτικά, τα εν λόγω πρακτικά επισημαίνουν αυτό το γεγονός. Πέραν των άλλων στοιχείων (άρθρο 40 παράγραφος 6 του ΚΠολΔ), τα πρακτικά πρέπει να δηλώνουν τη φύση της πράξης. Τα πρακτικά πρέπει να υπογράφονται από το πρόσωπο που τα επιδίδει και από τον παραλήπτη.

Για την επίδοση ή την κοινοποίηση μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων, βλέπε ανωτέρω την παράγραφο 7.2.

Αν πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων σε ηλεκτρονική διεύθυνση, η επίδοση ή η κοινοποίηση τεκμηριώνεται με μήνυμα δεδομένων από τον παραλήπτη που φέρει την αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή του και με το οποίο αυτός επιβεβαιώνει την παραλαβή της πράξης.

Αν ένα δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξη στο πλαίσιο προσφυγής κατά την οποία δεν παράγονται δικαστικά πρακτικά, ή μέσω αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση, το είδος της πράξης αναγράφεται στο δελτίο επίδοσης. Το δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης είναι δημόσιο έγγραφο. Εκτός εάν υπάρχουν αποδείξεις περί του αντιθέτου, τα δεδομένα που αναγράφονται σε δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης θεωρούνται ορθά.

Ένα δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:

α) το όνομα του δικαστηρίου που ζήτησε την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης·

β) την ονομασία της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση

γ) το όνομα της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης·

δ) το όνομα του παραλήπτη και τη διεύθυνση στην οποία επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη

ε) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που να αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία ο παραλήπτης δεν βρέθηκε, την ημερομηνία κατά την οποία η πράξη παραδόθηκε στον παραλήπτη ή αποδέκτη,

την ημερομηνία κατά την οποία η πράξη ήταν έτοιμη για παραλαβή, την ημερομηνία κατά την οποία η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν έγινε δεκτή ή κατά την οποία το αίτημα για συνεργασία με σκοπό τη δέουσα επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν έγινε δεκτό

στ) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης, εάν αναφέρονται οι λέξεις «ακριβής χρόνος επίδοσης ή κοινοποίησης»·

ζ) το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης, την υπογραφή του και το αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση·

η) το ονοματεπώνυμο (εφόσον είναι γνωστά στην αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση) του προσώπου που αποδέχθηκε την πράξη ή αρνήθηκε την επίδοση ή κοινοποίηση ή αρνήθηκε να παράσχει την απαιτούμενη συνεργασία για την νομότυπη επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης· πληροφορίες σχετικά με τη σχέση του προσώπου με τον παραλήπτη, εάν η πράξη παραληφθεί για λογαριασμό του παραλήπτη· και την υπογραφή του προσώπου·

θ) πληροφορίες σχετικά με το αν απαγορεύεται η τοποθέτηση της πράξης σε γραμματοκιβώτιο.

Αν μια πράξη έχει κατατεθεί, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να αναφέρει πληροφορίες σχετικά με το αν αφέθηκε ειδοποίηση στον παραλήπτη που ζητεί να παραλάβει ο ίδιος την πράξη.

Αν ο παραλήπτης ή αποδέκτης παραλάβει πράξη που έχει κατατεθεί, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιλαμβάνει:

α) το ονοματεπώνυμο του προσώπου που παρέδωσε την πράξη, την υπογραφή του και ένα αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση

β) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που να αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία παραλήφθηκε η πράξη

γ) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης ή κοινοποίησης, αν ζητείται αναφορά του «ακριβούς χρόνου επίδοσης ή κοινοποίησης»

δ) το ονοματεπώνυμο του προσώπου που παρέλαβε την κατατεθείσα πράξη και την υπογραφή του.

Σε περίπτωση που ο παραλήπτης ή ο αποδέκτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης ή δεν συνδράμει όπως του ζητείται για τη δέουσα επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το αν έχουν δοθεί οδηγίες, προφορικές ή γραπτές, για τις συνέπειες της άρνησης της επίδοσης της πράξης ή της μη παροχής συνδρομής, και σχετικά με το αν και το πώς αυτή η άρνηση αποδοχής της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι δικαιολογημένη, ή σχετικά με τη φύση της μη παροχής συνεργασίας.

Εάν πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με απλό ταχυδρομείο και δεν επιδίδεται ή κοινοποιείται στον παραλήπτη ή στον παραλήπτη, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιέχει:

α) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρει την ημερομηνία τοποθέτησης της πράξης σε γραμματοκιβώτιο της οικίας ή οποιοδήποτε άλλο γραμματοκιβώτιο που χρησιμοποιεί ο παραλήπτης

β) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης ή κοινοποίησης, αν ζητείται αναφορά του «ακριβούς χρόνου επίδοσης ή κοινοποίησης»

γ) το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης, την υπογραφή του και το αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση·

Εάν ο παραλήπτης δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσει την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης με την υπογραφή του, κατάλληλο φυσικό πρόσωπο άλλο από το όργανο επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να επιβεβαιώσει την παράδοση στον παραλήπτη υπογράφοντας το δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν προβλέπει την πιθανότητα διόρθωσης πλημμελούς μεθόδου επίδοσης ή κοινοποίησης. Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση συγκεκριμένης πράξης έχει γίνει κατά παράβαση εκ του νόμου προβλεπόμενης διαδικασίας, η πράξη πρέπει να επιδοθεί ξανά.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας επιτρέπει την υποκαταστατή επίδοση ή κοινοποίηση και την κατά πλάσμα δικαίου επίδοση ή κοινοποίηση που συνδέεται με αυτή, είναι πιθανή η επίδοση ή κοινοποίηση που δεν παράγει αποτελέσματα σε περιπτώσεις όπου ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να λάβει γνώση της πράξης λόγω αντικειμενικού κωλύματος.

Η επίδοση που δεν παράγει αποτελέσματα δηλώνεται από το αρμόδιο δικαστήριο, μόνο κατόπιν αιτήματος του διάδικου που ήταν ο παραλήπτης της συγκεκριμένης πράξης (με εξαίρεση των εκούσιων διαδικασίες όπου ένα δικαστήριο μπορεί επίσης να επανεξετάσει αυτεπαγγέλτως τις συνέπειες της επίδοσης ή κοινοποίησης). Η υποβολή της αίτησης πρέπει να πραγματοποιείται εντός 15 ημερών από την ημέρα που ο παραλήπτης λαμβάνει γνώση ή ενδέχεται να έχει λάβει γνώση της επιδοθείσας πράξης. Το δικαστήριο αποφαινεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση δεν παράγει αποτελέσματα μόνο σε περίπτωση που ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να λάβει γνώση της πράξης για κάποιο συγγνωστό λόγο. Ως εκ τούτου, ο διάδικος πρέπει να προσδιορίσει στην αίτησή του αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν την έγκαιρη υποβολή (την προαναφερθείσα προθεσμία των 15 ημερών) και να αιτιολογούν την αίτησή του. Συγγνωστοί λόγοι είναι η ασθένεια, η νοσηλεία κ.λπ., δηλαδή λόγοι που περιλαμβάνουν ένα αντικειμενικό κώλυμα που εμποδίζει τον διάδικο να λάβει γνώση της πράξης. Η επίδοση ή κοινοποίηση δεν μπορεί να κηρυχθεί αναποτελεσματική αν ο παραλήπτης εν γνώσει του απέφυγε την επίδοση ή την κοινοποίηση ή αν δεν διαμένει μόνιμα στην ταχυδρομική διεύθυνση που έχει δώσει (οι διάδικοι είναι υποχρεωμένοι να δίνουν τη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης όπου διαμένουν πραγματικά).

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Κατά της απόφασης με την οποία διαπιστώνεται ότι η άρνηση δεν ήταν δικαιολογημένη μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Στην Τσεχική Δημοκρατία η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξης δεν υπόκειται στην καταβολή τελών. Κατά κανόνα, η δαπάνη επίδοσης ή κοινοποίησης βαρύνει το δικαστήριο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 27/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα